

BURTŅIEKU

8. (10) 1991

BURTŅIEKU PAGASTA IZDEVUMS

VĒSTIS

Par dzīves un dzīvības vērtību domājot

Pēdējo dienu un nedēļu notikumi atkal liek par daudz ko domāt, par daudz ko pārvērtēt. Kāpēc par dzīvi gan kā bioloģisko eksistenci, gan kā fizisku un garīgu darbību kādā vidē, kādā sabiedrībā domājam tikai tad, kad tiek apdraudēts mūsu ikdienas ritms? Kāpēc dzīvība - mūsu esamība visās tās izpausmēs - īpaši dārga tad, kad to draud pārtraukt? Vai tiešām jānotiek neizbēgamajam, lai apzinātos dzīvības vērtību - nozīmīgumu? Par vērtīgu parasti uzskatām ko noderīgu, vajadzīgu. Bet kam? Nu, protams, sev. Arī cilvēku vērtējam no sava redzes leņķa. Ikdienā viens otru pat nepamanām, liekas visi te esam un tā būs mūžīgi. Viens otru izmantojam un saucam to par draudzību. Viens otru kritizējam pēc savas mērauklas mērojot. Bet cik reti vēlamies iet grūtāko ceļu - nesavtīgi atdot sevi darbam, draugam, idejai, savas apkārtnes, sabiedrības vajadzībai. Pārveidot sevi, savus ieradumus, ja tie derīgi tikai mums katram pašam vien. Vērot un vērtēt vēl nav tas grūtākais, grūtākais ir darboties. Tādēļ domāju, ka ikvienā situācijā vērtības mērs varētu būt rīcības izšķirīga, vajadzīga, godīga.

Klausos mazos, lielos un vislielākajos politiķos un redzū, katro rīcības lielums arī atkarīgs no viņu cilvēciskā lieluma vai egocentrisķās sīkmanības. Bet viņi šodien izšķir veselu tautu un visa laikmeta likteņus. Tādēļ jo lielāka cieņa pret tiem, kas patiesi, neraugoties uz ne kādiem apmelojumiem, veido nākotnes metus savā ikdienas darbībā - vienalga savā viensētā vai Augstākajā Padomē. Es nezīnu, kāda būs 21. gadsimta Latvija citu valstu un tautu salīdzinājumā. Bet zīnu droši, ka mūsu ekonomikas uzplaukums, mūsu sociālo slāņu attiecības, mūsu politiskā pārliecība un kultūras līmenis un vēl daudz kas būs atkarīgi no tā, kādi būsīm mēs paši. Tāpēc ikviena cilvēka morāles kritēriji, jeb, vienkārši sakot, viņa sirdsapziņa, lai nosaka dzīves vērtību. Lai nenovedam viens otru līdz nāves robežai, līdz fiziskai vai garīgai iznīcībai. Tad jau būs par vēlu.

Es kaunos par katru, kas šodien var iedzīvoties uz otra rēķina negodīgiem paņēmienu, izmantojot valdības un pašvaldību aizņemtību. Es lepojos, ka ir sīkstie, strādāgie, pacietīgie. Gan vieni, gan otri ir mani skolnieki - mans negods un lepnums.

Vairāk es ticu tiem, kam ausīs šalc Mežaparka estrādē pirmoreiz dziedātais "Dievs, svētī Latviju", tiem, kam acīs Baltijas ceļa uguns-kuru atspīdums, kas roku padod, lai palīdzētu un reizē atpakaļ saņemtu spēku. Katrs dēls lai ir tēva atkārtojums, bet pilnīgāks! Katra paaudze lai ir labāka par iepriekšējo!

Vēsma ZĀLĪTE

Vai tu esi pierakstījies zemes sargos ?

Augustā Latvijas tauta guvusi daudzas uzvaras. Satriekti tumšie spēki, republikas neatkarību atzinušas Krievija, Igaunija, Lietuva, Islande u.c. valstis, daudzas to gatavojas darīt.

Bet tumšie spēki nenoliek ieročus. Grand sprādzieni, tiek organizēta gvarde. Lai aizstāvētu republikas neatkarību, robežas, savus pilsoņus, tiek organizēta zemessardze.

Zemessargi pienākumus pildīs no darba brīvajā laikā. Var pieteikties no 18 gadu vecuma, pilsoņi, kuri nav sodīti par tīšiem noziegumiem, nedien policijā, iekšlietu un robežapsardzības karaspēkā. Galvenais uzdevums aizsargāt republikas neatkarību, aizsargāt republikas pilsoņus un viņu mantu no noziedzīgo elementu uzbrukumiem, kritiskos brīžos izbraukt uz saspīlējuma punktiem u.t.t.

Jāpiesakās personīgi pagasta valdē. Burtnieciešus, kuri janvāra notikumu laikā pieteicās kārtības sargu rezervē, var pieteikties zemes-sargos, piezvanot pa tel. 56543 katru dienu. Trešdienās un piektdienās arī pa tel. 56544.

Burtnieku pagasta valdes priekšsēdētājs
Uldis MĀRTIŅSONS

Ja gribam kļūt turīgi...

Kā klājas zirgaudzētavai šajos pārmaiņu laikos ?

Lai būtu produkcija, jānodrošina lopi ar normālu lopbarību, kuru šogad arī izdevās sagatavot vairāk nekā bija iecerēts. Siens bija jāievāc 2200 t, bet ievācām 2800 t, skābsiens 2000 t, attiecīgi 3070 t. Patreiz tiek gatavota skābbarība un vākti salmi lopbarībai. Ja laika apstākļi būs labi, tad pietiks arī salmi. Graudi novākti puse no iecerētās platības un ražība ir 30 cnt no ha, patreiz pietrūkst 2 cnt no iecerētā. Zemu ražu ieguvām no kviešiem - ap 20 cnt, tādēļ šoruden ziemas kviešus nesēsīm, bet tā vietā sēsīm vairāk rudzus. Novākti pirmie kartupeļu hektāri un iesākta ziemāju sēja.

Tuvojas rudens un klāt būs ziemošanas periods. Gausi iet uz priekšu fermu sagatavošana ziemošanai. Šinī jomā aktivitāte jāparāda celtniekiem un meža brigādei.

Vēl sāpīgs moments ir tas, ka vairākas fermas ir palikušas bez pietiekoša skaita slaucēju un lopkopēju. Daudzi strādājošie vēl nav sapratuši, ka mūsu rezultāti ir atkarīgi no visu kopējā darba un centības.

Turpmāk dzīve prasīs no mums strādāt daudz labāk un apzinīgāk nekā līdz šim, ja to negribēs saprast, būs jāklūst par bezdarbnieku, jo slikts strādnieks nevienam nav vajadzīgs.

Šogad pavirši esam strādājuši pie ceļmalu apkopšanas un savu māju uzturēšanas ciešamā kārtībā. Gribu brīdināt, ka šiem sliņķiem netiks izmaksātas prēmijas par gada rezultātiem, un laikam jāķerās klāt pie radikālākiem pasākumiem - nedodot tehniku apstrādāt, neierādot ganības un pļaujamu platību. Šie pārmetumi attiecās arī uz individuālajām saimniecībām, jo daudzi lauki, kas atrodas individuālajās saimniecībās, ir piesmiesti un kļuvuši par nezāļu audzētavām. Laukiem, kuri kādreiz deva sienu, šodien ir nulle vērtība. Ar to gribu teikt, ka vajag strādāt, nevis nodarboties ar aprobežotu pļāpāšanu. Ja Latviju un pagastu gribam redzēt plaukstošu, tad pašiem jāklūst kulturāliem, jo tikai kulturāls, strādīgs un gudrs cilvēks varēs Latviju, pagastu un katru zemnieku sētu novest pie turības.

VZA "Burtnieki" direktors Jānis JURAŠS

31. Vai maz?

Zigrīda ŽIDOVA - pensionēta skolotāja

1. jūnija avīzē "Liesma" lasījām TIN vadītāja M.RUBERTA teikto: "Ar 1. jūliju Burtnieku internātskolu slēdzam". Viens no skolas likvidēšanas galvenajiem iemesliem ir tik daudzu vecāku neaudzinātu un citu skolu izstuntu bērnu koncentrēšana vienā vietā, vajadzīgo rezultātu nespēj dot. Skolas "uzturēšana rāmjos" neizdevās arī tās dažādajiem direktoriem - kā autoritārā stila, tā demokrātijas piekritējiem.

Man kā pedagoģei, kura šai skolā nostrādājusi no pirmās līdz pēdējai dienai, t.i., 31 gadu un, kurā esmu vadījusi 25 gadus mācību un audzināšanas procesu, t.i., bijusi mācību pārzine, kā tautā saka, šis teiktais rada sarūgtinājumu, sāpi, arī netaisnības sajūtu.

Paklausot mūsu pedagogu domām, gribu Burtnieku ļaudīm pastāstīt par mūsu darbu un nedaudz skolas vēsturi.

Atceros, ka Burtnieku kultūras nams organizēja tematisku ciklu "Burtnieciešiem par Burtniekiem". Šādu vienu vakaru 1974./75. m.g. Burtnieku ļaudīm rādījām arī mēs. Kas šo vakaru apmeklēja, bija iespējas mūs visus redzēt un dzirdēt uz skatuves.

50-tie gadi. Strādāju Burtnieku Ausekļa 7.gad. skolā par matemātikas skolotāju latviešu un krievu tautības bērniem. Laba skola, labi pedagogi, labs kolektīvs, labi bērni. 50.g.b. un 60.g.s. LPSR tika dibinātas internātskolas. Tās bija domātas kā atvieglinājums daudz bērnu ģimenēm, ģimenēm ar grūtiem materiāliem apstākļiem. Un, nevienam Burtniekos neprasot, 1960. gada 18. jūnijā LPSR IM saziņā ar LPSR MP izdeva pavēli 119.a, ar kuru Valmieras rajonā 1960. gada 1. jūlijā atvēra Ausekļa internātskolu ar 120 vietām 1.-4. kl. skolēniem ar latviešu mācību valodu.

1. direktors E.JANSONS, māc. pārzine B.UZULEŅA. IM skolu nodrošināja ar augstākās kvalifikācijas kadriem, kuri tikkā beiguši augstskolas. Paturēja darbā tikai skolotājus ar augstāko izglītību un tādus, kuri mācījās neklātienē. Burtniekos vēl šodien strādā skolotāja A.TROPA, kura toreiz sāka strādāt par dziedāšanas un latviešu valodas skolotāju. Bijām 19 pedagogi. 80% no tiem ar augstāko vai nepabeigtu augstāko izglītību.

1960. gada augustā ieradās pirmās skolnieces no tālās Latgales - V.FJODOROVA un M.BROKA. Marija vēlāk beidza medicīnas institūtu, ir ārste Dobelē. Tolaik pie mums mācījās bērni ar grūtiem materiāliem apstākļiem no visas republikas un arī no Burtniekiem. Skolā varēja mācīties arī skolas darbinieku bērni. Pirmajā darba gadā darba apstākļi bija neapskaužami - strādājām 3 maiņās, jo skolā vēl mācījās arī burtnieciešu latviešu tautības bērni. Skolotāji dzīvoja lauku mājās 3-4 km no skolas. Nebija telpu vingrošanai, nebija darbnīcas, mazgāties brauca uz saimniecības pirti.

1. internātskolas revīzija 1960.g. internātskolas skolotāju darbu atzina par labu, strādāts pašai ziedzīgi.

3. māc. g. internātskolas vēsturē iezīmējās kā viens no labākajiem zināšanu kvalitātē. No 142 skolēniem sekmīgi 140, katrs ceturtais mācījās tikai uz "4" un "5". Šajā laikā sāka celt jauno skolu un 8 dzīvokļu māju. Kadru sastāvs mainījās maz. Ļoti jūtams bija pulciņu darbs. A.POMMERES vadībā dejoja, A.TROPAS vadībā dziedāja, teātra izrādes iestudēja I.JANSONE, agronome E.ROZENBERGA rosīgi strādāja ar naturālieti. Skolotāji piedalījās mākslinieciskajā pašdarbībā skolā un ciemā. Internātskolā bija 2 ansambļi - vīru un sieviešu. Skolotāji kuplināja ar saviem "aktieriem" R.BLAUMAŅA "Skroderdienas Silmačos", un Andžānes "Tēva" izrādes, kuras tolaik iestudēja E.LUSTE un A.BRŪVERE. Internātskolas darbinieki dejoja jauniešu un vidējās paaudzes deju kolektīvos. Daudzi skolotāji dziedāja I.LIEPIŅAS vadītajā Burtnieku korī.

(turpmāk vēl)

MAZPULKU VASARA

Vasara mazpulcēniem pagāja lauku darbos. Lai iepazītos ar veiksmēm un dzīves vietām, devāmies apsekošanas reidā. Pirmā tikšanās bija centrā dzīvojošiem mazpulcēniem 12. jūlijā, kā sanācām pie ciema padomes un katrs veda uz savu lauciņu. Pirmie lauciņi ir vecajā ābeļdārzā. Līga GRĪNBERGA iepazīstināja ar cukurbiešu lauku, gurķu dobēm, pīlēm, trušiem. Līga kā īsta saimniece orientējas savā saimniecībā, sirsnība un labestība ir meitenē pret mājdzīvniekiem, darba prieks valda visapkārt.

Ģirts MĀRTINSONS audzē dažādas pupiņu šķirnes, dārzs rūpīgi izravēts, estētisks, to visu Ģirtam pamāca viņa mīļā omīte.

Māsas Dace un Aiva ŠULTES - priecājamies par tīri ravētām dārzenų dobēm. Sanita, Kaspars GŪTMAŅI arī audzē dārzenus: burkānus, sīpolus, ķiplokus. Nobeigumā šajā dienā cīemojamies pie Agnijas CARAS - cukurbiešu lauks izravēts, aug labi. Tā veicam nelielu pārgājieni pa dārziem, kur esam paši saimnieki, mācamies pastāstīt, uzklaustīt un vērtēt savu darbu.

Vēl mazpulcēni dzīvo attālāk no centra. Lai apsekotu viņus, reida dalībnieki devās braucienā pa pagasta teritoriju.

Māris MILLERS audzē vēlos kāpostus, pats izaudzējis stādus un raža būs laba, audzē arī kartupeļu šķirnes.

Lilīta PLATONE kopj teliņus un cālīšus.

Matīss GRĪNBERGS nodarbojas ar kartupeļu audzēšanu, visu cītīgi pieraksta pats savā grāmatvedībā.

Armands ZARIŅŠ pavairo dažādas kartupeļu šķirnes. Katrai šķirnei ir glīti noformēts uzraksts.

Henrijs DEIČMANIS mūs iepriecina ar divām sivēnmātēm - Rozāliju un Gimu.

Visi mazpulcēni cītīgi strādājuši un gatavojas izstādei, kuru organizēsim septembrī skolā. Tad parādīsim, ko audzējam vasarā. Paldies vecākiem, kas palīdzēja saviem bērniem ar padomu, ievadīja darbā.

Burtnieku mazpulku vadītāja Edīte CARA

Pagasta valde informē:

■ Vēl var pieteikties uz pastiprināta pieprasījuma precēm līgumu noslēgšanai par lauksaimniecības produkciju:

- 1 putekļu sūcējs - gaļa 80 kg,
- 1 veļas mazg. mašīna - gaļa 200 kg.

■ Lielu aktivitāti radījis paziņojums par auto riepu sadali caur pagasta valdi. Rindā pieteikušies ap 70 braukt gribētāju, bet riepas augustā iedalītas tikai 4. Tāpēc lozēsīm. Un tā katru mēnesi. Riepas saņem Valmieras vai Cēsu autoservisā. Lai no lielās nabadzības vairākiem būtu labums, katrs autoīpašnieks varēs kaut kad saņemt 2 riepas.

Izlozējot, augusta mēneša riepas var iegādāties Cēsu autoservisā. Pierakstoties rindā, obligāti norādiet mašīnas marku un riepu izmērus. Arī tie, kuri jau ir pieteikušies.

■ Cien. burtniecieši! Ja Jums ir iespēja iegādāties "BV" izmēra baltu papīru, lūdzu paziņojiet Burtnieku pagasta valdei. Apmaksu garantējam. Pretējā gadījumā papīra trūkuma dēļ biļetenu nevarēs izdot. Bet varbūt nevajag izdot?

BV Redkolēģija: Ādolfs JUSTS, Ilga LIEPIŅA, Valija MEIRĒNA, Vita VĪTOLA,
Vēsma ZĀLĪTE, Elga ZARIŅA - atbildīgā par izdevumu.
Met. 250 eks. Adrese: Burtnieku pagasta valde, tel. 56543